

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Legios Loco a.s.**, se sídlem Karla Engliša 3201/6, Praha 5, IČ: 29153492
zastoupeného: Censitio s.r.o., se sídlem Ratajova 1113/8, Praha 4, IČ:
24774219

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 1. 2018, č. j.: 1422/18/5300-21442-700225, č. j. 1415/18/5300-21442-700225 a č. j. 1418/18/5300-21442-700225,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce napadl shora uvedená daňová rozhodnutí, jimiž byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzena rozhodnutí (platební výměry) na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014, říjen 2014, listopad 2014, červenec 2015, a rozhodnutí (platební výměr) za zdaňovací období prosinec 2014 bylo změněno. Platební výměry vydal Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále také jen obecně „*finanční úřad*“, případně obecně jako „*správce daně*“, tento termín je v obecné rovině použit i pro žalovaného, pokud rozlišení jednotlivých úřadů nemá vliv na srozumitelnost textu), a to po provedeném postupu k odstranění pochybností podle ust. § 89 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*daňový řád*“), a následně zahájenou a ukončenou

daňovou kontrolu – první tři a poslední zdaňovací období, zdaňovací období prosinec 2014 bylo uzavřeno postupem k odstranění pochybností. Jednalo se o daň z přidané hodnoty, a předmětem sporu jsou přijatá zdanitelná plnění od společnosti HEAVY MACHINERY SERVICES, a.s. (dále také jen „HMS“, nebo obecně dodavatel), kdy správce daně tato plnění neuznal, neboť plnění bylo zasaženo daňovým podvodem.

Soud řízení přerušil do vyřešení sporné judikatorní otázky, zda postup správce daně je v souladu se zákonem, kdy by měla mít přednost právní úprava ručení, nikoliv prokázání daňového podvodu. Vzhledem k tomu, že tato otázka byla vyřešena vydáním rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. července 2022, čj. 4 Afs 264/2021-57, soud následně usnesením ze dne 15. srpna 2022 v řízení pokračoval.

Žalobce v žalobě nejprve rekapituluje, že HMS byla a je pronajímatelem výrobního areálu, který používá pro svou výrobní činnost a poskytuje žalobci 489 zaměstnanců, vyloučena byla plnění z nájemného a poskytnutí zaměstnanců z důvodu účasti na daňovém podvodu. Namítal dále, že správce daně shledal podmínky pro ručení žalobce (odkazuje na ust. § 109 a 109a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů – dále také jen „zákon o dani z přidané hodnoty“), namísto vydání ručiteléské výzvy však postupoval podle judikatury SDEU a odepřely žalobkyni nárok na odpočet daně. Principy, na základě kterých dochází k postihování daňových podvodů, mají charakter obecného právního pravidla a uplatní se pouze, pokud psané právo nestanoví jinak. Proto finanční správa nemůže volit ze dvou možných způsobů, a pokud postupovaly podle obecných principů vymezených judikaturou SDEU, obcházejí zákon. Poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. prosince 2017, čj. 22 Af 33/2016-60, s jeho závěry se ztotožňuje.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž pro důvody svého postupu odkazoval na odůvodnění napadených rozhodnutí a obsah správního spisu.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

V posuzovaném sporu došlo v průběhu soudního řízení k judikatornímu vyřešení právní otázky, zda správce daně může postupovat cestou konstatace daňového podvodu při jeho zjištění a tím tak vyloučit plnění z nároku na odpočet daně, nebo zda má přednost právní úprava ručení. Původní právní názor, který uvedl Krajský soud v Ostravě, se tak judikatorně neujal, a byl překonán dalšími rozhodnutími krajských soudů i shora zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. července 2022, čj. 4 Afs 264/2021-57. Při posouzení důvodnosti této podané žaloby tak soud z tohoto rozsudku vychází a na něj jako veřejně přístupný dokument odkazuje, neboť skutkové okolnosti tohoto souzeného sporu umožňují převzetí odkazovaného právního názoru. Tento rozsudek Nejvyššího správního soudu, a konečného rozsudku krajského soudu, je v posouzení důvodů odpočtu nároku bohatší, neboť reaguje na podanou žalobu. Lze

z něho převzít jeden z jeho právních názorů, který se opírá o předchozí zrušující rozsudek v téže právní věci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 10. 1. 2019, č. j. 4 Afs 211/2018 – 49), kdy institut ručení se uplatní až ve fázi placení daně.

V této souzené věci se jedná o stanovení, nikoliv následné placení daně, nelze tak vycházet z právního názoru, že by přednost při aplikaci měl institut ručení. Bylo tak v souladu se zákonem, pokud správce daně nárok na odpočet neuznal z důvodu daňového podvodu.

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. října 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu